

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XCV. De Copulato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

bent juramento. *Mynsing. Cent. 3. Obs. 92. Wehner. obs. pract. verb. geschäftten.*

VII.

Contumacia cumulat poenam. *l. 4. de pen. Igitur crescente contumacia, etiam poena debent crescere. cap. 19. de jud. Reinhard. in append. process. vid. infr. de delictis. c. 12. n. 3. itaque contumacibus denegatur dilatio debitoribus consentientibus concessa. Perez. C. de cap. & distr. pign. n. 5. & de Decurion. n. 49. 50. & Contumacibus poena plerumque duplicatur. l. 8. §. 7. ff. de pen. l. 18. C. de Decur. Brunnem. C. eod. column. 7. regulariter iudicis arbitrio relinquuntur, quomodo contumaciam punire velit. Menoch. de A. J. Q. cas. 280. v. g. amissione privilegiorum. Mendoz. de Monet. quest. 31. n. 7. denegatione audientiae. Castrenf. in L. 1. §. ff. de off. ejus cui mand. jurisd.*

IX.

Qui ab adversario impeditur, contumax non est. *l. 1. §. si reus de eo per quem factum erit. Nov. 53. c. 4. §. 1. ibi. si non forte studio.*

IX.

Si propter contumaciam unius electio duobus concessa est, contumacem excludit. *l. si legatario 22. §. a duobus de fideicommissi. libert. Ant. disputat. feud. 14. thes. 3. lit. B.*

X.

Contumax contumaciam non purgat, nisi prius damna restituerit & expensas, e. g. Decurio ab officio fugiens & reversus; nec revocatur immisio ex primo decreto, nisi refusus expensis. *l. 9. C. de bon. aut. jud. possid. nemini prius aditus ad iudicem patere debet. l. 15. C. de judic. Perez. C. de Decur. n. 50.*

CAP. XCI.

De Conventu.

Axioma I.

Provinciales sine convocatione Praefidis convenire non possunt. *Brunnem. ad l. 5. C. de Legation.*

II.

Meretrices arcantur a conventu honestarum Matronarum, & prodeuntibus Vestalibus a liatore submovebantur. *Perez. Cod. de Spectac. & Scen. n. 7.*

CAP. XCII.

De Conversione

Propositionum.

Axioma I.

Universale affirmativum quale est in *l. 35. ff. de iurjur.* Converti quidem potest per accidens. v. c. quicunque iusjurandum deferre possunt, ii & pacisci, solvere, solutionem accipere possunt. Ergo quidam qui pacisci, solvere, in iudicio possunt consistere, poterunt & iusjurandum deferre; vel per contrapositionem. Ergo quicunque non possunt pacisci, solvere, in iudicio consistere, ii nec iusjurandum deferre possunt. Non autem conversione simplici. Ergo quicunque pacisci,

solvere, in iudicio consistere possunt, iusjurandum deferre possunt. *Dn. D. Bitsch. in disput. de iurjur. th. habita Argent. 1616.*

II.

Quomodo converti debeat definitio cum definito, vid. *infra Definitio.*

De Conviciis vid. *Infra de Injuriis.*

CAP. XCIII.

De Convivio.

Convivia in matrimoniis non sunt de substantia. *Bald. in l. si donationum 22. Cod. de nupt.* Nec convivia in Doctoratu sunt de essentia. *Id. d. l.*

CAP. XCIV.

De Copia.

Axioma I.

Copia non probat absque originali *L. 2. ff. de fide instrum. cap. fin. X. eod.* nisi vel inter acta repertum, *Mynsing. Cent. 6. obs. 75.* vel antiquum sit, vel cum originali per Notarios collatum, *Myns. d. l. obs. 74. & 79.* vel difficultas sit habendi originale. *Wehner. in obs. pr. verb. Copen.*

II.

Copia debet dari parti non tantum de omnibus actis, sed etiam de allegationibus juris & Consiliis, ne iudex circumveniat ex falsis allegationibus: secus in his, quae dantur ad instructionem iudicis. *Lud. Rom. in sing. 266.*

CAP. XCV.

De Copulato.

COPULATA plura, quando requiruntur ad aliquid disponendum, non sufficit unum tantum intervenire, *l. si heredi 5. ff. de condit. institut. Jason. in l. 1. n. 2. & 3. ff. de iustit. & iure. Felin. in cap. ex parte. n. 21. & 22. de rescript. Bartol. consil. 155. Facti contingentia. n. 3. & 4. lib. 1. Joann. de Anan. consil. 32. ultra alia. n. 2. vers. circa quartum. Riminald. jun. consil. 600. n. 10. Roman. consil. 166. Visa diligenter. n. 4. Castrenf. consil. 103. lib. 1. & consil. 211. vers. ad secundum lib. 2. [quoties enim plura copulativè ponuntur, omnium complementum requiritur, nec sufficit partis impletio. *l. si quis ita 129. de V. O. l. si heredi 5. ff. de condit. inst. Gail. 2. obs. 125. n. 8.* cum eorum hæc sit natura, ut æqualem & æquè principalem concursum omnium copulatum requiratur. *l. ea tamen 46. junct. gloss. ff. de leg. 3. Decian. resp. 1. num. 179. Regn. Sixtin. inter Consil. Marpurg. consil. 13. vol. 2. n. 9. Everhard. in loc. 109.**

loc. 109. à natura copulae. n. 11. Vinn. ad §. 11. Institut. de hered. instit.] Aegid. Bellam. conf. 33. num. 53. ubi quod copulata plura non possunt distingui & separari. Surd. conf. 313. n. 39. & conf. 329. n. 25. & conf. 354. n. 22. & conf. 357. n. 26. & conf. 361. n. 20. & conf. 403. n. 30. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 973. n. 18. & 26. latè Fusar. de substit. quest. 455. n. 1. cum seqq. Alex. conf. 123. Scripsit. num. 22. l. 4. quod ubi requiruntur plura ad aliquid producendum in esse, si aliquid deficit ex requisitis, illud non potest dici esse perfectum. Bald. conf. 64. Quidam promissit, in fine, lib. 1. ubi quod obligatus sub poena facere duo copulativè, non evitat poenam, si unum tantum facit, Signorol. conf. 223. n. 3. ubi quod copulata omnia ex pluribus in ratione debent concurrere, Angel. 294. Quoniam in ultimis, n. 2. ubi quod in ultimis voluntatibus, & conditionibus pluribus copulatis, ut dispositio habeat locum, debent copulata simul concurrere, & conf. 160. Domina Catharina. num. 5. ubi quod si statutum requirat duos consanguineos in contractu minoris, vel duos affines, non sufficit, quod unus consanguineus, & unus affinis intervenerint, si extabant duo consanguinei, & duo affines, Ruin. conf. 112. n. 13. lib. 5. ubi quod in poenalibus, odiosis, & exorbitantibus semper verificatio plurium copulatorum requiritur.

Limita primò, ubi plura copulata sunt adjectiva, quia non debent concurrere, imò veniunt adjectivè, & augmentativè: ut si testator dicat, Instituo in bonis meis assignatis & descriptis in tali instrumento; tunc enim sufficit, quod sint assignata, vel descripta, ita Alex. conf. 20. Consideratis. n. 6. & 7. lib. 3. ubi n. 8. subdit, quod in legato facto Doctoribus legistis, & Medicinæ, sufficit, quod sint vel Legum, vel Medicinæ Doctores, non autem debent copulari istæ duæ qualitates adjectæ, refert Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. C. conclus. 1035. n. 53. & 54.

Limita secundò, ubi copula ponitur inter duos honoratos, vel duos gravatos super re distributionem recipientem, quia non requiritur concursus utriusque copulati, Bald. conf. 374. Verba Dyni, vers. nam sicut quando, lib. 1. Alex. conf. 64. In causa & lite. n. 4. vers. fortificatur, lib. 7. ubi n. 5. subdit, quod quando sumus in materia odiosa, tunc omnia copulata debent concurrere, nisi appareat de mente. Ruin. conf. 41. n. 6. lib. 3. ubi quod statutum disponens, quod ascendentes masculi

li & agnati usque ad quartum gradum excludant matrem, habet locum, si soli ascendentes, vel soli agnati extant; & addit, quod legatum factum mercatoribus, & artificibus lanæ, vel Doctoribus, & Medicis non requirit concursum utriusque qualitatis, quia stant dispositivè, & propter se, secus si propter aliud, idem Ruin. conf. 112. n. 9. & seq. lib. 5. ubi quod legatum factum militibus, & Doctoribus, habet locum in simplici milite, & Doctore, Cravett. conf. 909. n. 11. ubi quod privilegium concessum originariis incolis, & habitatoribus, non requirit concursum omnium qualitatum, quia singulæ per se stant.

Limita tertio, quando copulantur plura incompatibilia, tunc copula resolvitur in alternativam, vel disjunctivam, ut per Roman. conf. 480. In casu propoitiæ consultationis, n. 4. Socin. jun. conf. 128. n. 3. & seq. lib. 1. Cardin. Tusch. d. conclus. 1035. num. 70.

Limita quarto, quando constat de mente, ut copulata sint disjunctiva, quia menti inserviendum est. Castrensi. conf. 43. n. 2. vers. nunc est, lib. 2. Alex. conf. 130. Attentis, num. 8. vers. præterea, lib. 2. ubi quod copulata sumuntur pro disjunctis, & è contrà, ut servetur mens, Cravett. conf. 685. n. 12. Cardin. Tusch. d. concl. 1035. n. 73. [ac verba fiant superflua & inutilia. Dec. in l. generaliter, in not. 1. C. de institut. & substitut. Cornel. conf. 226. col. 1. vers. dato, lib. 4. Regn. Sixtin. vol. 2. conf. 13. num. 42.]

Limita quinto, quando si copula conjungeret, inutilis redderetur dispositio. Rip. in cap. inter ceteras, n. 55. de rescript. & in l. Centurio. n. 94. ff. de vulg. substit. Felin. in cap. Rodulph. col. 2. vers. & per elusionem, de rescript. Castr. conf. 43. Substitutio, n. 1. lib. 2. Alex. conf. 130. Attentis, col. fin. lib. 2. Curt. jun. conf. 172. Præsupponitur, n. 4. Cravett. conf. 485. n. 10 & 11. Cardin. Tusch. d. conclus. 1035. num. 71.

Limita sexto, quia copulata plura non ad eundem finem tendentia, sed ad diversos fines, resolvuntur in orationes singulas, Anchar. conf. 80. n. 4. & seq. [Post gloss. in l. Gallus §. 1. & ib. Bart. Bald. Nov. de dot. part. 6. priv. 6. Alciat. de præsumpt. 26. Brun. in tract. de stat. exclud. solem. art. 8. quest. 16. Afflict. decis. Neapol. 178. Jaf. conf. 133. n. 11. vol. 4. Hieron. Gabr. conf. 156. n. 29. per l. fin. C. de dot. promiss. & l. 1. solut. matrim.] Cardin. Tusch. d. conclus. 35. n. 86. ubi n. 87. limitat etiam, quan-

quando ordo charitatis induceret aliam credulitatem, & n. 88. post Roman. *consil.* 104. n. 4. limitat quoque, quando plura copulantur propter se principaliter, non propter aliud, quia in unoquoque procedit dispositio sine copulato, & n. 93. post Ruin. *consil.* 116. num. 6. lib. 2. limitat etiam, ubi plura copulantur in diversis orationibus, & unum non est respectu alterius. [Quia non tam copulativè, quàm continuativè apposita videntur. Cum enim coeptam locationem continuare, vis, nil aliud facere poteris, quam per copulam unam orationem sequentem, priori orationi ita adjungere, l. 1. in *pr. ff. de infam. l. 1. pr. ff. de fals. Bart. in l. 1. in *pr. ff. de iust. & iur. Valq. 2. contr. jur. cap. 36. n. 13.*] & n. 96. post Alex. *consil.* 80. n. 13. lib. 3. limitat quoque, quando copula cadit inter duo adjectiva respectu unius substantivi, quia non requiritur utrumque copulatum.*

CAP. XCVI.

De Corpore delicti.

Quoties delicta sunt facti transeuntis, toties corpus delicti non nisi utriusque confessione aut per alia indicia probatur.

Ratio: quia sic ex rei naturâ impossibile est, ut corpus delicti aliter investigetur.

Exemplum præbent omnia delicta carnis, ut incestus, adulterium, &c. præterea assassinium, & interdum Magia, Injurie reales & similia.

CAP. XCVII.

De Correctione.

Axioma 1.

Correctæ leges non sunt allegandæ, Angel. ad §. in *personam. Instit. de act.* quia nullius utilitatis censetur, postquam correctæ reperiuntur. ut in *Ant. de Naut. usur.* adeo ut quod dictum est de Lege, idem etiam dicendum sit de statuto correcto, ut dicit Bald. in §. hunc igitur. *C. de iur. fin. C. confirm. add. text. in l. fin. §. his itaque. C. de ver. jur. enucl. Præposit. in cap. 1. 19. dist. gloss. in summa caus. 25. q. 2.*

Limita I. quod hæc regulam tantum procedat, quando lex correctæ allegatur in decisionibus causarum, & propter hoc alicui præjudicium est; secus enim, ubi ex illa allegatione nemini præjudicium inferatur, gl. in l. damus C. de fals. Alex. *consil.* 70. viso processu. col. pen. lib. 10.

II. Quando lex in totum correctæ reperitur, secus si in parte, quia pars, quæ correctæ non reperitur, impunè allegatur, fac. l. derogatur 102. ff. de V. S. Bald. in l. 1. §. fin. vers. item not. C. de lat. lib. roll.

III. Quando lex correctæ non fuit inserta in Corpore Juris: secus autem si inserta aut incorporata in iure inveniatur, quia tunc poterit allegari. Bart. in l. fin. in fin. ff. de fals. c. autoritate 7. de concess. præbend. in 6.

IV. Si principaliter allegatur, non verò in argumentum, Bart. in d. l. fin. in fin. quamquam posterioribus duobus insistere periculosum esse dixit Lud. Gomez. ad §. in *personam. Instit. de act.* n. 17. quia quando Lex correctæ in argumentum allegatur, idem effectus resultat, ac si principaliter allegaretur, text. in l. non possunt 12. ff. de Leg. Abb. in cap. for. de V. S. & Andr. Siculus in cap. tanquam. col. fin. de offic. deleg.

II.

Correctio facta præsumi non debet, l. 29. in princ. v. quod enim non mutatur. C. de testam. nec intelligitur prior aliqua lex mutata per novam, nisi expressè & nominatim illud significetur. l. 32. §. 2. C. de appell. & cap. 1. de const. in 6. Bocer. de invest. feud. c. 4. n. 63. Unde qui nititur iure correctorio exorbitanti à iure communi, illi incumbit onus liquidè probandi, quod de eo casu, de quo agitur, sit dispositio correctoria & exorbitans. Gl. & Dd. in Clem. fin. de rescript. Bald. in l. bi, qui ad C. de appellat. Paris. *consil.* 62. n. 32. lib. 4. Regn. Sixt. inter *Consil. Marpurg. consil.* 14. n. 44. vol. 1.

III.

Aut factione rei, aut correctione, ad bonos actus studere, debemus habere semper participium. *Novel.* 59. in *pr.*

IV.

Etiam propriæ sententiæ veritatis studio corrigendæ sunt. *Nov.* 22.

V.

Legum correctio periculosa; quia plerique, quæ non intelligunt, corrigunt. Bernh. Autumn. *Consil. Gallica Juris Rom. ad l. 7. §. si vir. 13. sol. matr.* Potius ergo sententiæ legum adhærentes correctionem non temerè inducemus. Post Imolam & Raynutium in *consil.* 202. incip. quod est amplius P. Pecc. de test. conjug. l. 5. c. 24. n. 4. Nec immeritò Don. 8. *Comment.* 11. lit. L. Quid erit, inquit, si, quoties visum est, pro commodo & arbitrio nostro licebit veteres & receptas scripturas mutare. Adde Hiliger. prolixè ibidem.

VI.

CORRECTIO est vitanda; & sunt concordanda contraria, quia non est verisimile, quod quis suam dispositionem, voluerit illico corrigere, Gemin. *consil.* 38. in fin. vers. item cum Papa. Roman. *consil.* 104. Reverende Pater. col. 2. in princip. ubi quod debet fieri concordia, omnino ut evitetur correctio, plenè Alex. *consil.* 123. *Scriptit.* n. 9. cum seqq. lib. 4. ubi quod etiam per subauditum sermonem, vitanda est correctio, & *consil.* 56. Viso processu. n. 8. & 9. lib. 2. ubi quod non est verisimile, quod statuentes voluerint se

cor-